

Verslag IDF World Dairy Forum in Delhi, situatie van zuivel in India en de rest van de wereld.

Beste lezer, van 9-18 september was ik vanuit ZuivelNL aanwezig op het IDF (International Dairy Federation) World Dairy Forum geopend, dat werd geopend door premier Modi.

Dit congres wordt normaal gesproken 1x per jaar georganiseerd, maar door corona was het al 3 jaar online. Het congres begint altijd met twee dagen vol vergaderingen van de verschillende werkgroepen, ik vertegenwoordig de Nederlandse melkveehouderij in de werkgroep Farm Management. Daarna zijn het vier dagen vol met verschillende discussie en informatie bijeenkomsten. Dit congres waren er ongeveer 250 deelnemers uit de verschillende landen met daarnaast een groot aantal Indiase vertegenwoordigers.

Na het congres was er aansluitend een 3-daagse reis het binnenland van India in. In dit verslag geef ik een samenvatting van wat ik gezien en gehoord heb in de dagen dat ik daar was. Over India zelf als grootste zuivel land, hun huidige situatie en de verwachte toekomst op het gebied van melkproductie en consumptie. Met afsluitend een overzicht over de situatie wereldwijd op de melkveehouderij bedrijven. Deze is samengesteld uit presentaties en gesprekken die ik heb gevoerd met collega's vanuit de hele wereld. Ik zal beginnen met India.

India

India is het 6 na grootste land ter wereld met een oppervlakte van 330 miljoen

hectare (NI 4,1 miljoen). Het inwoners aantal geeft India de 2^e plaats na China, ongeveer 1,3 miljard. 60% van de bevolking werkt in de landbouw (NI. < 3%). De productie India is in de afgelopen 10 jaar gegroeid van 115 miljard, naar 200 miljard in 2022. Er zijn ongeveer 7,5 miljoen melkveehouders, waarbij ongeveer 75% vrouw is. De gemiddelde

melkveehouder heeft 2-4 melkkoeien of buffels. De melkproductie is ongeveer 2-4 liter per dag per dier. Van de totale melkproductie is 45% buffel melk en 55% is van melkkoeien. Er worden ook geiten, schapen en kamelen gemolken.

Het inwonersaantal was in 2000 ongeveer 600 miljoen. In 2022 is het geschatte aantal (ze tellen 1x per 10 jaar "exact") ongeveer 1,3 miljard.

Er zijn op dit moment ongeveer 200 miljoen "melkkoeien/buffels" in India.

Het eerste grote verschil tussen India en de rest van de wereld is de status van de heilige koe. De koe is vanuit het hindoeïsme heilig. Dit betekent dat de

koeien onderdeel zijn van het gezin. Een koe slachten of dood maken is dan ook niet mogelijk. Dat levert meteen al het 1^e probleem op, doordat 50% van de geboorten stieren zijn, waar je dus niks mee kan, laten veel boeren hun stieren gewoon loslopen. De overheid en Ngo's hebben wel opvang locaties, maar lang niet

genoeg voor het aantal dieren. Ook oude koeien die geen melk meer geven, worden vaak naar opvang locaties gebracht of gewoon losgelaten. Veel boeren op het platteland hebben wel een eigen stukje grond. De koeien die in de steden wonen worden vaak gewoon losgelaten om hun eigen ruwvoer bij elkaar te scharrelen, vaak zelfs tussen de vuilnishopen die langs de weg liggen.

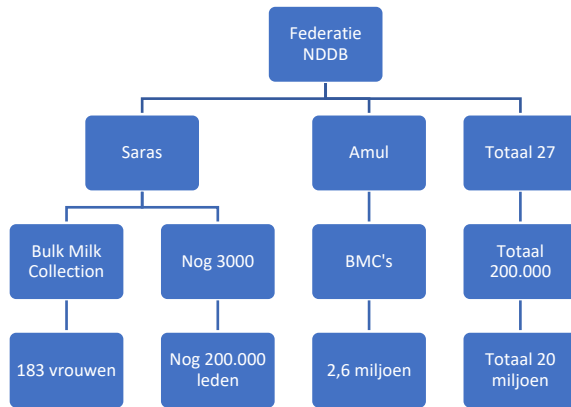
De melkkoeien komen 's avonds dan vanzelf weer naar huis gelopen om gemolken te worden. Er wordt wel ruwvoer bij

gevoerd. Afhankelijk van de locatie en eigen grond is dit berm'gras', suikerriet, Bean mills (soort maisplant met bonen erin), mais, olifanten gras of luzerne. Ook wordt er krachtvoer gevoerd dat vaak geleverd wordt door de zuivelcoöperaties. De markt van India is behoorlijk gesloten, dit betekent dat zowel de import van zuivel, als ook de import van veevoer nauwelijks voor komt.

De coöperaties

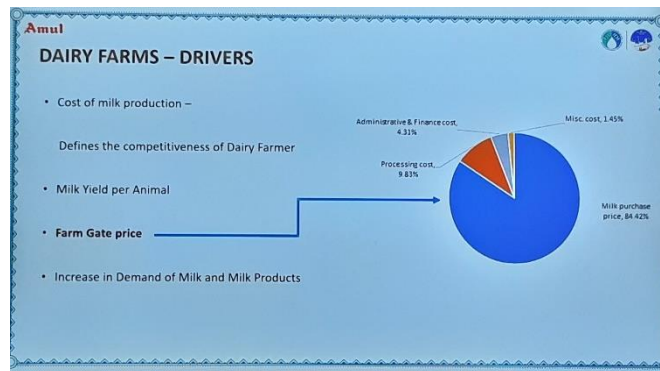
De grootse drie zuivelcoöperaties zijn: Amul (3,6 miljoen mvh), Nandini (2,6 miljoen mvh) en Mother Dairy (2 miljoen mvh). Er zijn 2 soorten coöperaties,

coöperaties die 100% coöperatie zijn en coöperaties die ook een private status hebben. Het verschil zit hem erin dat een 100% coöperatie duidelijke regio grenzen heeft vanuit de overheid, zij mogen alleen melk ophalen in die regio. In het opzetten van

deze coöperaties, met hun georganiseerde structuur heeft de overheid een sterke hand (gehad). Producten verkopen mogen ze wel buiten hun regio. Er zijn 27 van zulke coöperaties. Er zijn ook ander "private" coöperaties, deze opereren over de regio's heen

en verwerken ook melk op van andere coöperaties. Een voorbeeld is Mother Dairy, deze coöperatie heeft zelf boeren rond Delhi, maar dit omdat ze bij de metropool Delhi zitten met een sterk merken pakket. Zij kopen melk

van de andere regionaal gebonden coöperaties. Voor deze regionale coöperaties kan dit wel oplopen tot 90% van hun opgehaalde melk. De coöperaties schermen met hun % melkprijs van de consumentenprijs. Bij de grote zuivelcoöperaties kan dit wel 80-84% zijn. Dit is in vergelijking met Nederland extreem hoog. De reden dat dit zo hoog is, kan verschillen per

coöperatie. Zo heeft Amul een sterk merken pakket wat naast zuivel veel verder gaat dan alleen zuivel, namelijk zuiveldrink, kaas, koekjes, broodbeleg, chips, enz. Amul verkoopt meer dan 1000 verschillende producten. Amul staat op dit moment op de 8^e plek als je kijkt naar de

verwerking van melk. Ze verwerken op dit moment bijna 11 miljard liter melk. De verwachting is dat Amul de aankomende jaren nog hard stijgt in de lijst. Naast een verdere groei wil Amul zich aankomende jaren richten op het beter adviseren en aansturen van hun boeren. Zo willen ze 100% biologisch blijven en gaan ze zich

focussen op het verbeteren van diergezondheid en productie en het gebruik van mest. Als voorbeeld: Als een boer vloeibare bemesting wil geven aan zijn gewassen, dan komt Amul met een drone om deze organische bemesting uit te voeren.

Mother Dairy heeft dan weer 700 eigen winkeltjes in Delhi waar consumenten gepasteuriseerde melk zelf kunnen tappen. Zij hebben 1 fabriek die 500.000 liter per dag pasteuriseert alleen voor deze automaten. Daarnaast maken ze een hoge marge op de verkoop van ijs. Over door de stad fietsen dan ook ijsverkopers van Mother Dairy.

Voor alle coöperaties geldt dat zij de boeren voorzien van dierenartsen,

inseminators en aanvullend voer. Amul gaat dan nog een stap verder met ook het aanbieden van homeopathische geneesmiddelen en mineralen.

Klimaat staat ook op de agenda van de overheid en keten. De

richting die ze in India kiezen is die van productie verhogen met gelijkblijvende uitstoot.

Van koe tot fabriek

De meeste melkveehouders (75%) zijn vrouwen, hier wordt ook bewust op gestuurd vanuit de overheid. Zo zijn er ook zuivelcoöperaties waar alleen vrouwen mogen leveren. De overheid doet dit om het platteland te ontwikkelen, dit omdat zij vaak niet buiten de deur werken, vrouwen het geld goed kunnen gebruiken (voedsel, huishouden, onderwijs) en vrouwen hier dus ook zelfstandiger van

worden. De overheid stimuleert de melkproductie om toegang tot gezond voedsel te verbeteren en omdat de koe goed past in het circulaire systeem van dier, mest en productie van agrarische producten. De melkprijs is in verhouding tot het levensonderhoud vrij hoog en ligt tussen de €0,70-0,90. De melk moet de boer(in) zelf brengen naar het melkcollectiecentrum. Dit gebeurt

2x per dag lopend of met de brommer met de melk in melkbussen. Op het melkcollectie centrum wordt er eerst een fysiek monster genomen, dit gebeurt door de keurmeester die de melk bekijkt (kleur) en ruikt (geur). Daarna wordt er een monster genomen waarbij vet, lactose, eiwit en PH gemeten wordt. Verder is er een screening of de melk echt afwijkend is. Celgetal of kiemgetal worden niet gemeten. De melk die gebracht is wordt gewogen om de hoeveelheid te meten. In het melkcollectiecentrum wordt de melk voor het eerst gekoeld. Er zijn ongeveer 200.000

melkcollectiecentra door heel India. Een melkcollectiecentrum heeft een capaciteit van 500-5000 liter, afhankelijk van het aanbod in het gebied. Als het minder is, wordt de melk gecollecteerd en naar een collectie centrum gebracht. De melk wordt hier vandaan vervoerd naar de verschillende zuivelfabrieken van de verschillende coöperaties en private ondernemingen.

Mest en urine

Het meest in het oog springende thema: mest en urine. Doordat de koe heilig is, is er in India een markt voor het hebben van artikelen van koeienmest en urine. Er zijn boeren (vaak wat grootschaliger 100-300 mk) die producten verkopen van mest en urine. Artikelen gemaakt van koeienmest zouden je geluk brengen. En het drinken van urine heeft gezondheid effecten. De urine destilleren ze, waarna er kruiden worden toegevoegd om een bepaalde ziekte te genezen. Zo is er urine te krijgen voor obesitas, astma, artritus, lever problemen, enz.

Daarnaast is iedereen bezig om “mest” het nieuwe verdienmodel te laten worden. We hebben de mooiste verhalen gehoord, van 30 miljoen Suzuki auto's die in Delhi gaan rijden tot het ophalen van mest en het centraal te laten vergisten. Het is afwachten wat er echt gaat gebeuren. Feit is wel dat iedereen ziet dat mest beter benut moet gaan worden. Zo wil Amul 100% biologisch blijven en gaan investeren in mestverwerkingscapaciteit. Mede ingegeven voor het beter benutten van mineralen om gewassen te laten groeien en het gegeven dat het kopen van N en P duur is. Tijdens een gesprek met de COO van Amul heb ik het dan ook uitgebreid gehad over de nieuwe technieken waar in Nederland aan gewerkt wordt. Tijdens de tour in het binnenland hebben we 2 voorbeelden

gezien die boeren nu al toepasten. Bij een grote boer (100 mk, 28 mensen aan het werk) werd een gedeelte van de eigen mest gedroogd en gemengd met allemaal andere producten (koolstof, mineralen, andere mest). Dit product werd verpakt in 40 kg zakken (€7) voor boeren en 1 kg (€1,20) voor consumenten.

Daarnaast hebben we een mestvergistingsinstallatie gezien bij een kleine boer (4 mk).

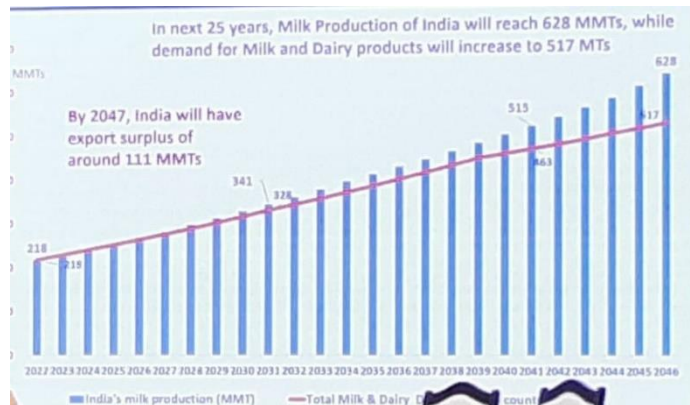

De mestvergistingsinstallatie is niet meer dan een grote zak (3 m³) waar de mest er aan de ene kant in gaat en aan de andere kant uit gaat. Door het gas wat in deze zak ontstaat op te vangen, kon de boerin in het huis het eten koken (verwarming is niet nodig 😊) en dat bespaarde €25 per maand.

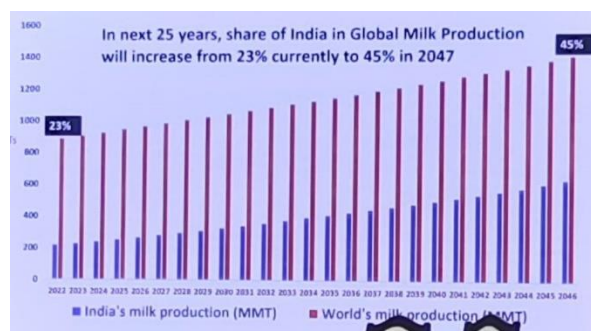
De zuivel toekomst van India

In alle presentaties die we gehad hebben ging het erover dat de productie als ook de consumptie van melk in India hard blijft groeien. Hier doet de regering dan ook veel aan. Zo is er een subsidie op gesext sperma, en is er een fonds van 200 biljoen roepie (2,2 miljard Euro) voor boeren die willen opschalen. De verwachting is dat de consumptie van 218 miljard liter melk in 2022, zal groeien naar een consumptie van 517

miljard in 2046. Deze groei komt deels door bevolkingsgroei en deels door de verdubbeling van zuivel inname per persoon. De verwachte productie stijgt van 219 miljard in 2022 naar 628 miljard liter in 2046. Deze productiestijging zal vooral komen

door genetische vooruitgang, beter voeding van het vee, beter management en gesext sperma. De verwachting van India zelf is dat ze in 2023 netto exporteur worden, met een surplus aan export van 111 miljard liter in 2046. Het percentage wat India produceert van de totale hoeveelheid op de wereld zal dan stijgen van 23% nu, naar 45% in 2046.

Reflectie op de verwachte productiestijging in India

De potentieel grootste versnelling van productiestijging zit hem in het gebruiken van sperma. Doordat de koeien heilig zijn in India, worden er geen dieren geslacht. De helft van de dieren, namelijk de stieren heeft de boer dan ook helemaal niks aan. Dit geldt hetzelfde voor de oude afgemolken koeien. Toch moeten al deze dieren wel eten, al betekent eten op dit moment ook dat koeien

loslopen en hun eigen voedsel (tussen het afval) zoeken. Met de introductie van gesext sperma kan je in theorie 99% vrouwelijke dieren geboren laten worden, dan zou er over een jaar of 20 bijna 2x zoveel vrouwelijke dieren

kunnen lopen die dezelfde hoeveelheid voer eten...

Daarnaast is er nog veel te halen met genetica. Ook op KI wordt een subsidie gegeven. Daarnaast wordt dit helemaal door de coöperaties geregeld. De boer wordt dus goed ontzorgd. Een groot risico wat ik zie,

is dat ze vol inzetten op HF koeien. Dat zal op de grote bedrijven misschien nog wel gaan, maar doordat een HF koe een heel ander management vergt is de vraag of dit een goede ontwikkeling is. Wel zijn er ook fokprogramma's in India om de inheemse rassen te verbeteren. Voeding is een ander punt waar nog

veel verbetering uit kan komen. Veel kleine boeren laten hun koeien gewoon lopen in de berm en gebieden om hun dorpen heen. De koeien keren in de avond zelf naar huis. De kwaliteit van het ruwvoer wat de koeien te eten krijgen, is erg slecht. De meeste energie en eiwit zullen ze dan ook vaak uit het krachtvoer halen

wat de coöperatie aanbiedt (vaak 5 verschillende soorten). Voor de boeren met eigen grond ligt hier wel een grote kans. Als zij hun eigen mest en urine beter

gaan inzetten op eigen land, is het potentieel van beter ruwvoer groot. Ik heb nergens gezien dat er ruwvoer voorraden aangelegd worden voor slechtere (droge) tijden. Wel zie je dat er bij de koplopers geëxperimenteerd wordt met alternatieve gewassen. Bijvoorbeeld teelt van eendenkroos en het laten ontkiemen van tarwe en het daarna te voeren. Deze

teelten kunnen snel rendabel zijn door de lage arbeidskosten.

Het benutten van mest is een andere kans die benut kan worden. De grote vraag gaat alleen wel zijn, waar ligt het grootste directe verdienmodel? Is dat via een vergisting installatie (productiegas) in eigendom van de coöperatie? Of het met zo min mogelijk verliezen gebruiken op eigen grond?

Tot slot groei. Je ziet een aantal boeren hard opschalen. Wij zijn op een bedrijf geweest met 100 melkkoeien en 300 melkkoeien. Ook zijn er bedrijven van 4000 melkkoeien. Het aantal bedrijven dat echt boven de 300 melkkoeien heeft is nu nog maar miniem. Deze bedrijven zijn vaak eigendom

van de zuivelverwerkers zelf en ze zeggen dat deze bedrijven er ook voor zijn om hun boeren te trainen. Zelf denk ik dat het er ook mee te maken heeft dat de melkwaliteit van de kleine boeren nooit voldoende gaat zijn om te exporteren. Ik ben wel benieuwd hoe groot de impact van schaalvergroting gaat zijn. Tenslotte stimuleert de overheid al jaren de zuivel productie voor de ontwikkeling van het platteland. Als er echt schaalvergroting gaat plaatsvinden zullen deze bedrijven de kleine boeren wegdrücken van de markt en hun gebied. Wat we verder altijd in ons achterhoofd moeten houden is dat India

het land is van de grote getallen. Met meer dan 30 miljoen boeren kan een op het oog kleine vooruitgang een gigantisch mondiaal effect geven.

Rondje wereld over de grootste uitdagingen op het boerenerf.

Tijdens het congres hebben we ook een rondetafelgesprek gehad met de aanwezige melkveehouders. Daarnaast heb ik veel mensen naast de officiële bijeenkomsten gesproken. Dit zijn de opgehaalde highlights.

Duitsland volgend jaar wordt de nieuwe regel van kracht dat kalfjes pas vanaf 28 dagen vervoerd mogen worden. Hierdoor moet naast het extra werk er ook veel nieuwe huisvesting bij komen. Arbeid wordt een steeds groter probleem. Door alle aankomende uitdagingen daalt het aantal boeren en melkkoeien behoorlijk.

Frankrijk kent een extreem droog jaar, daardoor zijn er olopende voer te korten. Aankomende maand wordt cruciaal.

Zweden is land met hoogste dierwelzijn eisen en nu officieel BVD vrij. Melkproductie stijgt door. Daarnaast wordt er kunstmest gemaakt uit waterkracht. De Zweedse politiek bestempelt de melkveehouderij als niet belangrijk, 3% van oppervlakte is geschikt voor landbouw.

Noorwegen kent een voornamelijk interne markt. De opbrengstprijis ligt daardoor over de jaren heen gemiddeld hoger. Door de vooral gestegen wereldmarkt profiteert de Noorweegse melkveehouder nog niet, terwijl de kosten wel hard zijn gestegen. Noorwegen heeft een energie overschot maar door de (lage prijs) leveringscontracten met vooral Engeland is de energieprijis toch fors hoger. Groeiseizoen is kort, van mei tot september. Doordat je zomers lange dagen hebt, groeit het dan wel behoorlijk.

Canada arbeid wordt steeds grotere uitdaging. Ook de klimaat opgave komt voor groot gedeelte bij melkveehouderij te liggen. De verschillen tussen bedrijven en gebieden zijn groot. De Canadese melkveehouder produceert voor een interne markt waar de prijs en volume afhankelijk is van vraag en aanbod en daarna vastgesteld wordt. Quota is duur en kan alleen binnen regio's verhandeld worden. Zorgen zijn er als de vraag naar zuivel daalt omdat dat direct de hoeveelheid raakt die een melkveehouder mag leveren.

Amerika loopt vooral aan tegen de CO2-reductie die de melkveehouderij raakt. Arbeid wordt een steeds grotere uitdaging. Wel wordt er goed verdiend door de gestegen opbrengsten.

Israël voer blijft een uitdaging. Ook het aantal melkveehouders wat wil doorgaan daalt.

Nieuw Zeeland is deze winter extreem nat momenteel. Daardoor is het de grote vraag hoe het aankomende seizoen gaat verlopen. Activisten vliegen met drones over boerderijen om dieren te filmen die in de modder staan om hier een item over te maken. De klimaat opgave komt voor groot gedeelte bij melkveehouderij te liggen. Ook het welzijn van jonge kalfjes staat steeds hoger op de agenda. Door Corona is de grens lang dicht geweest en is er een groot tekort aan arbeid. De melkprijs is goed en er wordt goed geld verdiend. Overheid wordt gezien als niet te vertrouwen, soms gaat aangekondigde wetgeving al binnen een paar dagen in. Het vertrouwen van de melkveehouders is nog nooit zo laag geweest.

Australië gaat steeds meer naar jaarrond afkalving. Door het steeds grotere gebrek aan arbeid wordt er op veel bedrijven al met 10x melken in 7 dagen gewerkt. Hierdoor kan personeel makkelijker op tijden werken wat de thuiszittende ouder beter past en hoeft er in het weekend minder gewerkt te worden. In Australië heeft het ene gebied last van extreme droogte waarbij het andere gebied overstromd. Farmer welfare wordt de grootste uitdaging.

IJsland door de interne melkprijs goed vertoeven. Energie is er bijna onbeperkt. Na het sluiten van een kunstmestfabriek op groene energie een aantal jaren geleden wordt eraan gedacht dit weer op te bouwen. Er zijn 514 melkveehouders, 320.000 melkkoeien, 1% Bio. Door interne markt waardeert de maatschappij en politiek de melkveehouders. Er is een kort groeiseizoen met lange dagen in de zomer waar het weer vaak verandert. Door de rondom aangrenzende zee is het in het zuiden nooit echt warm en nooit echt kouder dan -10.

Zuid Afrika 900 melkveehouders met totaal 9 miljoen liter melk per dag. De kostprijs en mkz zijn de grootste uitdagingen.

Mocht je na het lezen van dit verslag vragen of opmerkingen hebben? Laat het dan gerust weten.

Wilco Brouwer de Koning
wbrouwerdekoning@lto.nl